

економічної моделі розвитку, і 2013 р. може стати вирішальним для реалізації завдань реформ і розвитку.

Враховуючи зазначені ризики розвитку національної економіки у 2013–2015 рр., зростає значення мобілізації наявних ресурсів для подолання її структурних обмежень і реалізації реформ соціальної сфери. Саме тому зростає роль уряду, його активної діяльності для забезпечення розвитку економіки та її реформування у середньостроковій перспективі. Визначено системні пріоритети економічної політики в Україні у коротко- (2013 р.) і середньостроковій (2014–2015 рр.) перспективі, а саме:

- здійснення системних заходів щодо стимулювання економічного зростання, що включає: раціоналізацію використання наявного ресурсного потенціалу; мобілізацію не задіяних раніше чи задіяних неефективним чином ресурсів (насамперед фінансових); поліпшення якості зростання через розвиток підприємницької діяльності, капіталізацію раніше не капіталізованих ресурсів, впровадження інноваційних технологій та виробництв; покращення інвестиційного клімату;

- подолання інституційної кризи з метою відновлення дієздатності ринкових важелів реалізації державної економічної політики, формування суспільного консенсусу щодо здійснюваних економічних реформ. Досягненню цієї мети слугуватимуть: сприяння збільшенню зайнятості, спрощення самозайнятості та започаткування малого бізнесу; зміцнення партнерства держави, бізнесу та інститутів громадянського суспільства у формуванні державної політики, посилення наукових засад політики реформ; забезпечення ефективного правозастосування в усіх сферах суспільного життя; запровадження стратегічних засад формування економіки, спроможної відповісти на конкурентні виклики післякризового світу;

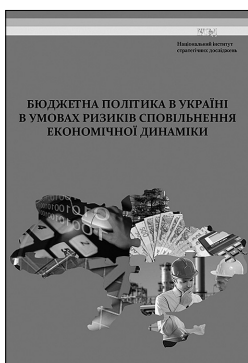
- забезпечення дієвості політики держави у протидії ризикам глобальної економічної кризи шляхом: модернізації інструментарію антиінфляційного регулювання із наданням переваги немонетарним інструментам; запровадження сучасних механізмів банківського регулювання, орієнтованого на поєднання стабільності банківської системи з активізацією кредитних механізмів структурної модернізації економіки; формування довгострокової стратегії валютної політики, що передбачатиме посилення курсової прогнозованості та запровадження інструментів зниження валютних ризиків для учасників валютного ринку.

Серед стратегічних напрямів державної економічної та соціальної політики у 2013 р. визначено: дерегуляцію та мотивацію бізнесу до зростання; розвиток внутрішнього ринку і стимулювання імпортозаміщення; стимулювання інвестиційної діяльності; сприяння експортерам та зміцнення конкурентоспроможності експорту; модернізацію важелів макроекономічної стабілізації; оптимізацію фіскальної політики в умовах жорстких бюджетних обмежень; диверсифікацію та підвищення ефективності соціальної політики.

Доповідь розрахована як на фахівців-економістів, представників державного управління та бізнесу, так і на всіх, хто цікавиться сучасною економічною політикою України.

Бюджетна політика в Україні в умовах ризиків сповільнення економічної динаміки : аналіт. доп. / О. О. Молдован, С. О. Біла, О. В. Шевченко, М. О. Кушнір [та ін.]. – К. : НІСД, 2012. – 80 с.

У доповіді досліджено особливості розвитку бюджетної політики в умовах ризиків сповільнення економічної динаміки, проаналізовано загрози для стабільності бюджетної системи, установлено пріоритети бюджетної та податкової політики на 2013 р., запропоновано пакет

фіскальних заходів на випадок актуалізації деструктивних тенденцій в економіці.

В умовах суттєвого зменшення стимулюючого впливу зовнішніх чинників на економічну динаміку країни виникає нагальна потреба активного пошуку внутрішніх важелів забезпечення стійкого економічного розвитку та зростання добробуту громадян. У такій ситуації особливо зростає значення бюджетних інструментів, оскільки саме вони є потенційно найдієвішими та найефективнішими для вирішення основних завдань соціально-економічного розвитку в економіці зі слабкими й недостатньо сформованими ринковими інститутами.

Нові виклики потребують розроблення ефективної та науково обґрунтованої стратегії бюджетної політики. Вона має включати не лише перегляд пріоритетів та орієнтирів державних видатків в умовах невизначеності стосовно економічних перспектив, а й збереження високої динаміки реформ бюджетної системи задля підвищення дієвості й ефективності бюджетних механізмів. Сповільнення економічної динаміки обмежує фінансові ресурси уряду, а тому завдання підвищення ефективності їх використання набуває пріоритетного значення.

Відповідаючи на виклики, що стоять перед системою державних фінансів, авторами запропоновано та обґрунтовано основні напрями бюджетної політики на 2013 р. Вони включають не лише принципи та стратегічні завдання бюджетної політики, а й комплекс конкретних заходів, що дають змогу державі ефективно реагувати на нові виклики, які постають перед Україною. Наголошено на необхідності розроблення превентивного антикризового пакета бюджетних заходів на випадок актуалізації загрози сповільнення економічної динаміки.

Пріоритети інвестиційної політики в контексті модернізації економіки України : аналіт. доп. / А. П. Павлюк, Д. С. Покришка [та ін.] ; [за ред. Я. А. Жаліла]. – К. : НІСД, 2013. – 80 с.

У доповіді проаналізовано тенденції інвестиційної діяльності в Україні в контексті модернізаційних завдань, чинники та ризики для подальшого розвитку інвестиційних процесів. Визначено основні пріоритети інвестиційної політики та запропоновано інструменти, здатні забезпечити максимальну мобілізацію внутрішніх інвестиційних ресурсів та залучення іноземних інвестицій.

Зокрема визначено, що реалізація політики модернізації української економіки має бути спрямована на вирішення низки системних проблем, які формують ризики для подальшого економічного зростання. Насамперед – це критичний стан основних засобів, висока ресурсо- та енергоємність виробництва, низькі технологічний рівень та інноваційна спроможність економіки, наявність значних структурних дисбалансів. Наголошено, що результативність реформ, пов'язаних із модернізаційними перетвореннями, насамперед обумовлюється можливістю забезпечення їх відповідними інвестиційними ресурсами.

На основі виконаного аналізу зроблено висновок, що в Україні спостерігається невідповідність обсягів і структурно-динамічних характеристик інвестиційних процесів потребам забезпечення розширеного відтворення та вирішення модернізаційних завдань. Визначено основні тенденції інвестиційної діяльності в Україні, що формують обмеження модернізаційних процесів, а саме: повільне післякризове відновлення інвестиційної активності, її висока залежність від внутрішніх і зовнішніх чинників; низький рівень валового нагромадження основного капіталу у структурі ВВП; нераціональна структура інвестування за сферами економіки, із надто високою часткою фінансово-посередницьких секторів з високою ліквідністю та швидким обігом коштів; погіршення структури

